

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 6C/99/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414202979
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2015:5414202979.5

Rozhodnutie

Okresný súd Dolný Kubín samosudkyňou JUDr. Janou Veselou v právnej veci navrhovateľa: UK Profit spol. s r.o., so sídlom v Nitre, Hornočermánska 797/59, IČO: 35 937 815, zastúpeného JUDr. Ivanou Zmekovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Zámocká 30, IČO: 42 254 396, proti odporkyni: Y. X., rod. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. Q., Y. XXXX/X, bývajúca v E. Q., D. T. č. XXXX/X, v konaní o zaplatenie 421,29 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.
II. Odporkyni sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 09.06.2014, sa pôvodný navrhovateľ - spoločnosť DPS financial consulting, s.r.o., so sídlom v Trnave, Mikovíniho 10, IČO: 46 713 930, prostredníctvom svojho zástupcu voči odporkyni domáhal zaplatenia sumy 421,29 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 76,58 eur a úrokom z omeškania vo výške 5,5% ročne zo sumy 421,29 eur od 28.09.2013 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že odporkyňa uzatvorila s právnym predchodcom navrhovateľa - Slovenskou sporiteľňou, a.s., Suché mýto č. 4, Bratislava, IČO: 00151653 (ďalej len "banka") Zmluvu o kreditnej karte (ďalej ako "Zmluva"), predmetom ktorej bolo vydanie elektronickej kreditnej karty VIS Classic s celkovým úverovým rámcem 10.000,- Sk (331,94 eur). Odporkyňa využila možnosť čerpať úverový rámec, avšak podmienky pre splácanie riadne nedodržala a dostala sa so splácaním dlhu do omeškania. Keďže odporkyňa nedodržala platobnú disciplínu, na ktorú sa zaviazala, veriteľ v súlade s ustanoveniami bodu 10.3 písm. b/ a f/ Obchodných podmienok pred Kreditnej karty odstúpil od Zmluvy a to účinnosťou ku dňu 28.02.2011. Veriteľ zároveň požiadal o úhradu dlžnej pohľadávky. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0935/2013/CE uzavretej dňa 27.09.2013 medzi pôvodným veriteľom - Slovenskou sporiteľňou, a.s., Suché mýto č. 4 Bratislava, IČO: 0151653 ako postupcom a navrhovateľa ako postupníkom, postúpil postupca postuníkovi pohľadávky vyplývajúce zo Zmluvy. Na základe uvedenej Zmluvy o postúpení pohľadávok sa navrhovateľ stal veriteľom postúpených pohľadávok spolu s ich príslušenstvom. V zmysle ustanovenia § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Po postúpení pohľadávky zo strany Slovenskej sporiteľne, a.s., na navrhovateľa nebola na úhradu záväzku vzniknutého na základe Zmluvy poukázaná žiadna plarba. Navrhovateľ sa preto pri vyčíslení pohľadávky pridrižiava vyčíslenia pohľadávky poskytnutého pri postúpení pohľadávky pôvodným veriteľom. Pohľadávka navrhovateľa, ktorá je predmetom žaloby predstavuje dlh odporcu zo Zmluvy, ku dnu postúpenia pohľadávky v cekovej sume 497,87 eur. Žalovaná suma pozostáva z istiny vo výške 421,29 eur, úrokov z omeškania vo výške 76,58 eur vyčísleného ku dňu postúpenia pohľadávky. Navrhovateľ si zároveň uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5,5% ročne zo sumy 421,29 eur od 28.09.2013 (deň nasledujúci po postúpení pohľadávky) do zaplatenia.

Uznesením tunajšieho súdu sp.zn. 6C/99/2014-65 zo dňa 06.11.2014 súd pripustil, aby do konania na miesto pôvodného navrhovateľa DPS financial consulting, s.r.o., so sídlom v Trnave, Mikovíniho 10, IČO:

46 713 930 vstúpila spoločnosť UK Profit, spol. s r.o., so sídlom v Nitre, Hornočermánska 797/59, IČO: 35 937 815. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 4.12.2014.

Dňa 25.11.2014 odporkyňa súdu doručila podanie, v ktorom uviedla, že uznáva svoj dlh v celej výške ako je uvedené.

Napriek obsahu uvedeného vyjadrenia, súd vo veci nerozhodol bez nariadenia pojednávania rozsudkom na základe uznania nároku, ale na prejednanie veci nariadil pojednávanie, a to z nasledovného dôvodu. Po preskúmaní žalobného návrhu a jeho príloh súd dospel k záveru, že návrhom uplatňované nároky sú nárokmi zo spotrebiteľskej zmluvy, pričom pri rozhodovaní o takýchto nárokoch je súd od 01.05.2014 (vychádzajúc z novely zákona č. 250/2007 Z.z. ochrane spotrebiteľa, a to zákona č.....) povinný zaoberať sa tým, či neexistuje prekážka brániaca ich priznaniu. V tomto prípade súd zistil existenciu danej prekážky, a to v podobe premlčania žalobného nároku.

Žalobný návrh bol spísaný dňa 02.06.2014 a tunajšiemu súdu bol doručený dňa 09.06.2014. V odôvodnení návrhu sa uvádza, že odporkyňa uzavrela so Slovenskou sporiteľňou, a.s. Zmluvu o kreditnej karte, predmetom ktorej bolo vydanie elektronickej kreditnej karty VISA Classic s celkovým úverovým rámcom 10.000,- Sk, avšak po čerpaní úverového rámca, odporkyňa nedodržala podmienky pre jeho splácanie a banka od zmluvy odstúpila s účinnosťou ku dňu 28.02.2011. Predmetné odstúpenie sa nachádza na čl. 7 spisu a vyplýva z neho, že navrhovateľom tvrdená skutočnosť, že účinnosť odstúpenia bola k 28.02.2011, pričom uvedeným listom (ktorý je zo dňa 23.02.2011) banka odporkyňu vyzvala na zaplatenie nesplatennej pohľadávky banky z odstúpenej zmluvy, ktorá k dátumu 20.02.2011 predstavovala sumu 78,33 eur, a to v lehote 15 dní odo dňa účinnosti odstúpenia, t.j. do 15.03.2011. Z uvedeného je zrejmé, že splatnosť pohľadávky z odstúpenej zmluvy bola 15.03.2011 a veriteľ tejto pohľadávky mohol právo po prvýkrát vykonať dňa 16.03.2011. Vykonal ho až v júni 2014, teda po uplynutí dvojročnej premlčacej doby uvedenej v ust. § 107 uvedenej Občianskeho zákonníka, ktoré je potrebné v danej veci aplikovať z dôvodu, že ide o nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá bola zrušená odstúpením. Právny názor, že je na mieste aplikácia Občianskeho zákonníka súd opiera napr. o závery Krajského súdu v Žiline vyslovené v rozsudkoch sp. zn. 11Co/573/2014-118 zo dňa 26.01.2015, sp. zn. 10Co/474/2014-94 zo dňa 27.11.2014, sp. zn. 5Co/627/2014-140 zo dňa 18.11.2014, ako aj na novelizované ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého " na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva". Vzhľadom na jeho časovú pôsobnosť, toto ustanovenie v prejednávanej veci aplikovať nemožno. To však automaticky neznamená, že otázku premlčania žalovaného nároku je potrebné v danom prípade posudzovať podľa Obchodného, a nie Občianskeho zákonníka. Je tomu práve naopak. Novelizované znenie ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka len potvrdilo správnosť tej doterajšej rozhodovacej praxe slovenských súdov, ktorá otázku premlčania nárokov z právneho vzťahu, ktorého účastníkom je spotrebiteľ posudzovala podľa Občianskeho zákonníka a na druhej strane deklarovalo nesprávnosť tej rozhodovacej praxe, ktorá túto otázku posudzovala podľa Obchodného zákonníka. Keďže v prejednávanej veci ide nesporne o spotrebiteľský vzťah, otázku premlčania je potrebné posudzovať podľa Občianskeho zákonníka.

Pokiaľ ide o záver, že uzavretá zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy, tak ten je daný tým, že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, a to s poukazom na jeho ustanovenia § 1 ods. 3, § 2 písm. a/ a b/, § 3 ods. 1 a 2.

Keďže súd dospel k záveru o premlčaní nároku, nariadil pojednávanie, aby zistil, či odporkyňa v čase vykonania uznávacieho prejavu vedela o jeho premlčaní alebo nie, pretože od tejto skutočnosti záviselo posúdenie právnych účinkov tohto odstúpenia, ktoré sú zakotvené v ust. § 558 Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z uvedeného ustanovenia, možno uznať aj premlčaný dlh (čo je prejednávaný prípad), avšak uznávací prejav bude mať právne účinky len vtedy, ak dlžník vedel, že dlh je premlčaný.

Výsluchom odporkyne na pojednávaní súd zistil, že o premlčaní nevedela a list, že uznáva pohľadávku napísala na informačnom centre tunajšieho súdu, kam prišla na druhý deň potom, čo jej prišla zásielka od súdu za účelom oznámenie, že ide do Nemecka, kde si chodí pre nedostatočné príjmy privyrábať, keď je na materskej dovolenke. Nevedela pritom ani o čo poriadne ide. Súď súčasne výsluchom odporkyne zistil, že vie čo je to premlčanie (jej slovami: premlčanie je to, že po určitom čase sa už s tým nedá nič robiť)

Ak dlžník v čase uznania vedel, že dlh je premlčaný a uznal ho, nemôže už namietať premlčanie. Ak však v čase uznania o premlčaní dlhu nevedel a dlh je premlčaný, premlčanie namietať môže. To v podmienkach prejednávanej veci, ktorou je nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, s poukazom na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa znamená, že ak odporkyňa v čase uznania nároku o jeho premlčaní nevedela, je povinnosťou súdu zaoberať sa premlčaním a pri jeho zistení premlčaný nárok nepriznať.

Súd po dokazovaní, ktoré vykonal na pojednávaní v neprítomnosti navrhovateľa a jeho zástupkyne, ktorí s takýmto postupom súdu vopred súhlasili a ktoré, okrem výsluchu odporkyne spočívalo v dokazovaní listinami, ktoré do spisu predložil navrhovateľ, návrh navrhovateľa zamietol v celom rozsahu. Dôvodom zamietnutia návrhu bolo na prvom mieste premlčanie nároku zo zrušenej zmluvy vrátane úroku z omeškania, ktorý sa ako príslušenstvo premlčal spolu s istinou. Tento právny záver súd opiera o najnovšiu súdnu prax (rozsudok NS SR sp. zn. 2Sžf/57/2012 zo dňa 18.09.2013 uverejnený pod č. 67/2014).

Aj v prípade, ak by súd nezamietol návrh pre premlčanie, v podstatnej časti by ho zamietol aj z nasledovného dôvodu. Ako už bolo uvedené, Slovenská sporiteľňa, a.s., s ktorou odporkyňa uzavrela zmluvu o kreditnej karte, mala ku 20.02.2011, teda týždeň pre nastúpením účinkov odstúpenia voči odporkyňu pohľadávku len vo výške 78,33 eur, a nie teda vo výške 421,29 eur, na ktorú navrhovateľ predložil výtlačok z výpisu z účtu (č.l. 55-59 spisu). Pritom po zrušení zmluvy už chýbal právny základ na to, aby navrhovateľovi, resp. jeho právnym predchodcom vznikli akékoľvek nároky z predmetného vzťahu (s výnimkou úroku z omeškania z dlžnej sumy 78,33 eur od jej splatnosti do jej zaplatenia vo výške vyplývajúcej z občianskoprávných predpisov).

Uznávací prejav dlžníka zakladá vyvratiteľnú právnu domnienku, že dlh v čase uznania existoval (pri premlčanom dlhu len ak dlžník o premlčaní vedel). Neexistenciu dlhu v takomto prípade je povinný preukázať dlžník. V podmienkach prejednávanej veci, ktorou je nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, sa táto povinnosť fakticky "presúva" na konajúci súd, keďže je jeho povinnosťou skúmať dodržanie ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z.

Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že odporkyňa uzavrela so Slovenskou sporiteľňou, a.s. v Obchodnom zákonníku (resp. inom zákone) nepomenovanú zmluvu - zmluvu o kreditnej karte, a to tak, že ústne prijala písomný návrh na jej uzatvorenie, na čo súd usudzuje z faktu, že ak odporkyňa kartou čerpala úver (platila ňou, vyberala ňou), karta musela byť nevyhnutne aktivovaná, pričom podľa obsahu návrhu zmluvy k aktivácii dochádza do 3 pracovných dní od vzniku zmluvy o kreditnej karte. Ako už bolo uvedené, na túto zmluvu sa vzťahuje zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene zákona o obchodnej inšpekcii (§ 1 ods. 3 zákona) a keďže pri tejto forme úveru nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, odporkyňa ako spotrebiteľ musela byť podľa § 3 ods. 6 uvedeného zákona v znení účinnom od 01.07.2006 najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaná o úverom limite, ak je stanovený, o ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, ako aj o postupe a spôsobe zániku zmluvy. Súd konštatuje, že v danom prípade si Slovenská sporiteľňa svoju informačnú povinnosť splnila ohľadne uvedenia výšky úverového rámca. Z predloženého návrhu na uzatvorenie zmluvy o kreditnej karte (č.l. 6 spisu), ani z iných listín predložených navrhovateľom však nevyplýva, že by si Slovenská sporiteľňa splnila svoju povinnosť písomne informovať odporkyňu aj o ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch (ktoré Slovenská sporiteľňa, a.s. pritom účtovala, napríklad poplatok za každú platbu kartou, resp. za každý výber z bankomatu účtovala vo výške 150,- Sk). Pretože nebolo preukázané dodržanie povinnosti písomne informovať odporkyňu o výške úrokovej sadzby a poplatkov, právo na zaplatenie zmluvného úroku a poplatkov nemohlo platne vzniknúť. Navrhovateľovi mohlo prípadne vzniknúť jedine právo na vrátenie rozdielu medzi vyčerpanými a uhradenými prostriedkami. Z výtlačku z výpisu z účtu však vyplýva, že odporkyňa od prvého použitia karty (22.11.2007) do 28.02.2011 vyčerpala spolu sumu 11.176,20 Sk a 121,20 eur (čo spolu predstavuje 492,18 eur), pričom jej úhrady boli spolu v sume 6.692,70 Sk a 370,23 eur (čo spolu predstavuje 592,39 eur). Odporkyňa teda zaplatila o 100,21 eur viac ako čerpala. Je potom zrejmé, ak zaplatila viac ako čerpala a ak vznikol na kartovom účte pasívny zostatok, toto pasívum vzniklo účtovaním zmluvného úroku a poplatkov. Na tieto však, ako už bolo uvedené, navrhovateľovi nárok pre nesplnenie informačnej povinnosti nevznikol. Zhrnúc uvedené

je zrejmé, že v čase uznania dlhu odporkyňou žiaden dlh neexistoval. Z tohto dôvodu, ako aj z dôvodov vyššie uvedených, súd žalobný návrh ako neopodstatnený zamietol.

Vzhľadom na úplné zamietnutie návrhu bola v spore plne úspešná odporkyňa, ktorej s poukazom na ust. § 142 ods. 1 OSP vzniklo právo na náhradu trov konania. Keďže si však odporkyňa právo na náhradu trov konania neuplatnila a vznik žiadnych trov jej nevyplýva ani z obsahu spisu, súd jej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Okresný súd Dolný Kubín
dňa 11. februára 2015

JUDr. Jana Veselá
samosudkyňa